

Sygn. akt **I 1 C 2698/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I 1 Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ilona Będzkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Grabowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2019 r. w G.

sprawy z powództwa **(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **T. K.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda uznając je za w całości uiszczone.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł w dniu 25 lutego 2019 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 4.603,36 zł, od kwoty 3000 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, od kwoty 501 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kolejno kwotę 1102,36 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, wskazując że pozwany na podstawie umowy pożyczki o nr (...) zawartej w dniu 10 czerwca 2016 r. otrzymał określoną kwotę pieniężną i nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Powód wskazał, że w dniu 30.11.2016 r. (...) zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z wierzycielem pierwotnym.

(pozew – k. 3- 9)

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i przekazała sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(postanowienie – k. 9 v)

Po uzupełnieniu pozwu po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni wydano nakaz zapłaty uwzględniający całość żądania. Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości wskazując bezpodstawność nakazu zapłaty i podając, iż pożyczkę zaciągał, ale nie wykazano faktu zawarcia tej konkretnej umowy pożyczki, że umowa nie została podpisana oraz zarzucił iż nie otrzymał informacji o cesji.

(sprzeciw – k. 57 -58)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lipca 2014 r. z rachunku (...) została przekazana kwota 0,01 PLN, gdzie jako nadawca został wskazany T. K. tytułem „potwierdzam ID Klienta (...) i akceptuje warunki umowy VIA SMS. PL „

(niesporne, potwierdzenie przelewu k. 24)

W dniu 10 czerwca 2016 r. została wygenerowana umowa pożyczki numer (...) na kwotę 3000 zł. Kwota ta została przelana na rachunek (...) 0000 0000 2757 (...).

(potwierdzenie przelewu k. 24)

W dniu 30 listopada 2016 r. pomiędzy (...) z siedzibą w T. w Estonii (sprzedawcą) a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (nabywcą) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności, na mocy której sprzedawca przeniósł na rzecz nabywcy wierzytelności z tytułu umów pożyczek pierwotnie udzielonych przez VIA SMS PL. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności była wierzytelność przysługująca wobec T. K. z nieokreślonej bliżej umowy z dnia 10 czerwca 2016 r. na kwotę 3000 zł wraz z odsetkami naliczonymi przez wierzyciela pierwotnego w kwocie 501 zł

(dowody: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 30.11.2016 r. z załącznikami k. 27 – 35/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z ww. dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez pozwanego i nie budziły one wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozwany zakwestionował jednak fakt zawarcia umowy stanowiącej podstawę żądania i z przyczyn wskazanych poniżej Sąd uznał, iż dokument ten nie stanowi dowodu skutecznego zawarcia umowy pożyczki.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 4.603,36 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, powołując się na umowę pożyczki o nr (...) zawartą w dniu 10 czerwca 2016 r. między pozwaną a VIA SMS PL. spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz wskazując, iż wierzytelność wynikającą z tej umowy nabył w drodze cesji od (...) z siedzibą w T. w Estonii, który to podmiot nabył ją uprzednio od ww. pożyczkodawcy. Podstawę prawną żądania powoda stanowiły więc przepisy art. 720 k.c. i art. 509 k.c.

Pozwany kwestionował swoją legitymację bierną.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, że przysługuje mu wobec pozwanego roszczenie o zapłatę, którego się domagał. Powód nie udowodnił bowiem, że pierwotny wierzyciel – pożyczkodawca – po pierwsze zawarł z pozwanym umowę dołączoną do pozwu oraz nie wykazał, iż pożyczkodawca wykonał swoje świadczenie, to jest przekazał pozwanemu w formie przelewu na numer konta, z którego pierwotnie w dniu 1 lipca 2014 r. nastąpiła weryfikacja klienta o danych T. K.. Z przedłożonych przez powoda dokumentów jednoznacznie wynika, iż kwota 3000 zł przelana w dniu 10 czerwca 2016 r. została przelana na inne konto niż wskazywane przez pozwanego przy rejestracji profilu. Pozwany nie kwestionował, że w ogóle zawierał pożyczki z pierwotnym wierzycielem, ale kwestionował zawarcie tej konkretnej pożyczki, co w ocenie Sądu zrobił skutecznie. Pozwany podniósł, iż umowa jest niepodpisana i zarzut ten byłby bezskuteczny, wszak była to umowa zawiera za pośrednictwem środków porozumienia się na odległość, ale zgodnie z regulaminem udzielania pożyczek umowa taka winna zostać potwierdzona zgodnie 5 pkt 1 regulaminu albo smsem albo na stronie (...)pl. (...) bowiem należy, że w sytuacji zawierania umowy za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość konieczne jest wykazanie, że ze strony pożyczkobiorcy doszło do zaakceptowania jej warunków, czego powód także nie wykazał.

Takiego dowodu powód nie przedstawił, co więcej przelew został wysłany na konto odmienne od podanego przez pozwanego przy rejestracji profilu, a powód nie zaoferował żadnego dowodu, z którego wynikałoby zmiana numeru konta pozwanego. Tym samym nie sposób uznać, że wykazał, iż wierzyciel pierwotny spełnił swoje świadczenie wobec pozwanego.

W tej sytuacji żądanie przez powoda od pozwanego zwrotu jakiegokolwiek kwoty na podstawie umowy pożyczki z dnia 10 czerwca 2016 r. jest więc całkowicie nieuzasadnione. Wskazać przy tym należy, że wobec niewykazania przez powoda, że pozwany otrzymał od pożyczkodawcy kwotę udzielonej jej pożyczki, faktu istnienia jakiegokolwiek roszczenia wobec pozwanego z tytułu ww. umowy nie wykazuje żaden z pozostałych dokumentów przedłożonych przez powoda, tj. umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami, gdyż są to jedynie dokumenty prywatne pochodzące od powoda, które potwierdzają wyłącznie fakt nabycia przez powoda wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki, nie wykazują zaś, że pozwany otrzymał od pierwotnego wierzyciela – pożyczkodawcy – jakąkolwiek kwotę z tego tytułu, a więc że umowa pożyczki została wykonana przez pożyczkodawcę.

Mając powyższe na względzie Sąd w pkt. I wyroku oddalił powództwo w całości na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.